

Sygn. akt II Ka 280/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Agata Wilczewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Ewy Sypniewskiej – Sojki Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017r.

sprawy **W. Z.**

oskarżonego z art.288§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 20 lipca 2017r. sygn. akt II K 31/16

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zmienia zawarte w punkcie III wyroku orzeczenie o kosztach obrony udzielonej z urzędu w ten sposób, że zasądzone koszty podwyższa do kwoty 1.357,92zł.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 516,60zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Agata Wilczewska

Sygn. akt IIKa 280/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 lipca 2017r. Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt IIK 31/16, na podstawie art.66§1i 2k.k. w zw. z art. 67§1k.k. warunkowo umorzył, na jeden rok próby, postępowanie karne wobec oskarżonego W. Z. o czyn z art.288§1k.k. polegający na tym, że w dniu 9 listopada 2015r. o godz. 19.00 w miejscowości B. gm. R., działając w sposób umyślny dokonał uszkodzenia powłoki lakieru i szyby czołowej w pojeździe marki R. (...) nr rej. (...) poprzez uderzenie widłami

w wyniku czego powstały straty w wysokości 600zł na szkodę T. F.. Nadto na podstawie art.67§3k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz T. F. kwoty 600zł.

Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty. Zasądził natomiast od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 1254,60zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego w części dotyczącej orzeczonego w punkcie II środka kompensacyjnego oraz w części dotyczącej wysokości zasądzonych na rzecz obrońcy kosztów w punkcie III.

Obrońca zarzucił mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, to jest art.167k.p.k. w zw. z art.193§1k.p.k., polegającą na zaniechaniu dopuszczenia z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu eksploatacji i naprawy pojazdów mechanicznych na okoliczność ustalenia wysokości szkody w pojeździe pokrzywdzonego oraz wyceny naprawy uszkodzonych elementów, co doprowadziło do ustalenia błędnego stanu faktycznego w zakresie wysokości szkody, wycenionej na kwotę 600zł jedynie w oparciu o szacunkową ocenę uszkodzonego w sytuacji, gdy właściwe ustalenie wysokości szkody miało dalsze znaczenie dla określenia wysokości obowiązku naprawienia szkody, a nawet kwalifikację czynu oskarżonego jako przestępstwo.

Nadto obrońca zarzucił naruszenie art.626§1k.p.k. w zw. z §4ust.1 i §17 ust.1pkt2 i ust.2 pkt3 i §20, §22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.15r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu poprzez przyznanie adwokatowi kwoty 1254,60zł z tytułu udzielenia oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu, podczas gdy Sąd uwzględniając liczbę terminów odroczonej rozprawy, winien był zasądzić kwotę 2.715,84zł (z uwzględnieniem podatku VAT).

W oparciu o te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku oraz uchylenie pkt 2 wobec niewykazania przez pokrzywdzonego wysokości szkody. Nadto wniósł o zmianę w zakresie pkt 3 poprzez zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata kwoty 2.715,84zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Koninie.

Sąd odwoławczy zważył co następuje.

Złożona w tej sprawie apelacja od wyroku okazała się bezzasadna. Częściowo zasadne okazało się jedynie zawarte w apelacji zażalenie na orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że akt oskarżenia w niniejszej sprawie wpłynął w dniu 18.01.16r. czyli postępowanie toczyło się według procedury kontradiktoryjnej obowiązującej od dnia 1.07.15r. do dnia 14.04.16r., zgodnie z art.25ust.1 ustawy z dnia 11.03.16r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (poz.437).

Zgodnie natomiast z obowiązującym w tym czasie art.427§4k.p.k. w postępowaniu przed sądem, które zostało wszczęte z inicjatywy strony, w środku odwoławczym nie można podnosić zarzutu nieprzeprowadzenia przez sąd określonego dowodu, jeżeli strona nie składała w tym zakresie wniosku dowodowego, zarzutu przeprowadzenia dowodu pomimo braku wniosku strony w tym przedmiocie ani też zarzutu naruszenia przepisów dotyczących aktywności sądu przy przeprowadzaniu dowodów, w tym również przeprowadzenia dowodu poza zakresem tezy dowodowej.

W postępowaniu przed Sądem I instancji w niniejszej sprawie ani oskarżony, ani jego obrońca nie składali wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu eksploatacji i naprawy pojazdów mechanicznych na okoliczność ustalenia wysokości szkody w pojeździe pokrzywdzonego oraz wyceny naprawy uszkodzonych elementów. Nie kwestionowali nawet wysokości deklarowanej przez pokrzywdzonego szkody.

Stąd zarzut obrońcy dotyczący nie przeprowadzenia tego dowodu z urzędu przez Sąd I instancji uznać należy za niedopuszczalny.

Na marginesie Sąd odwoławczy zwraca również uwagę na błędne sformułowanie zarzutu, a co za tym idzie również błędne sformułowanie wniosku apelacyjnego. Obrońca podnosząc zarzut naruszenia wskazanych przepisów postępowania de facto kwestionuje również poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne dotyczące wysokości powstałej szkody. Ewentualne uwzględnienie tego zarzutu nie mogłoby się więc wiązać jedynie

z koniecznością uchylenia orzeczenia zawartego w punkcie II dotyczącego orzeczonego środka probacyjnego – obowiązku naprawienia szkody ale musiałoby się też wiązać ze zmianą opisu czynu przypisanego oskarżonemu w zakresie wysokości szkody, a nawet ze zmianą kwalifikacji z przestępstwa na wykroczenie.

Niezależnie od powyższego Sąd odwoławczy zauważa, że oszacowana przez pokrzywdzonego wysokość szkody na 600zł w żadnej mierze w świetle zasad doświadczenia życiowego nie może być uznana za wygórowaną, mając na uwadze fakt, że uszkodzeniu

w pojeździe uległa nie tylko cała szyba czołowa ale również doszło do wgniecenia w dachu pojazdu i uszkodzenia powłoki lakierniczej dachu tego samochodu (protokół oględzin k.7-8akt).

Dlatego przeprowadzając kontrolę instancyjną w przedmiotowej sprawie należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy w sposób rzetelny zebrał materiał dowodowy, wnikliwie go rozważył, a stanowisko swoje wszechstronnie i wyczerpująco uzasadnił. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji mieszczą się w ramach swobodnej oceny dowodów i pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k. Zostały one bowiem poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy, stanowiły wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz były logicznie i wyczerpująco, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, uargumentowane w pisemnych motywach wyroku. Sąd odwoławczy nie dopatrył się w niniejszej sprawie tego rodzaju uchybień, które skutkowałyby koniecznością zmiany zaskarżonego, o co wnosił obrońca oskarżonego.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując również uchybień określonych w art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Sąd uwzględnił jedynie ale tylko częściowo zawarte w apelacji zażalenie obrońcy na orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego zasądzonych na rzecz obrońcy.

Wbrew zarzutom obrońcy z orzeczenia o kosztach ani jego uzasadnienia, (bardzo lakonicznego, ograniczającego się do wskazania przepisów cytowanego Rozporządzenia) wcale nie wynika, że wysokość opłaty za obronę przed Sądem I instancji ustalono wyjściowo na maksymalną kwotę 840zł, a w postępowaniu przygotowawczym 360zł.

Zdaniem Sądu odwoławczego stopień zawilości sprawy oraz nakład pracy adwokata, a zwłaszcza jego wkład w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy wcale nie uzasadnia przyznania opłaty w wyższej kwocie niż 1/2 opłaty maksymalnej, czyli 1/2 kwoty 360zł, czyli kwoty 180zł za postępowanie przygotowawcze i 1/2 kwoty 840zł, czyli kwoty 420zł za postępowanie przed Sądem I instancji. Stopień staranności obrońcy w niniejszej sprawie wynika też chociażby z treści złożonej apelacji w której obrońca podnosi niedopuszczalne zarzuty, pomijając możliwość złożenia przez niego takich wniosków dowodowych w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Przy tak ustalonej opłacie należnej obrońcy na kwotę 180zł za postępowanie przygotowawcze, 420zł za postępowanie przed Sądem I instancji, przy uwzględnieniu dodatkowych 6 terminów rozpraw (84zł x 6=504zł) obrońcy za obronę należało przyznać kwotę 1104zł plus vat czyli łącznie 1357,92zł. Z nieznanymi powodami zaś ta kwota przez Sąd I instancji została przyznana w wysokości mniejszej o 103,32zł. dlatego Sąd odwoławczy podwyższył zasądzone na rzecz obrońcy koszty o tą kwotę.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §4ust.1 i §17 ust.2pkt4 i §22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (poz.1714).

Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, zgodnie z art.624§1k.p.k. w zw. z art.634k.p.k., że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację materialną.

SSO Agata Wilczewska